

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i den videre forhandling.

Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 11:16

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne stille hr. Per Clausen et spørgsmål, for det lyder åbenbart, som om vi, hvis vi kører efter hr. Per Clausens ideologi, vil undgå en hvilken som helst tvangssindlæggelse. Det er jo det der idylliske samfund, som hr. Per Clausen vil, og som vi måske alle sammen gerne vil, men jeg synes, at både velfærdsministeren og sundhedsministeren har skitseret de redskaber, der er.

Hører jeg hr. Per Clausen rigtigt: Hvis hr. Per Clausen fik magten, ville vi næsten kunne undgå alle former for tvangssindlæggelse?

Jeg vil sige til hr. Per Clausen, at der altså er brug for, at mennesker ikke skader sig selv og smadrer sig selv, og i den sammenhæng kan tvangen være nødvendig. Har jeg forstået det rigtigt, at hr. Per Clausen bebrejder sundhedsministeren og velfærdsministeren for, at man ikke har gjort nok, og at det så bare er tvang, de kører på, men at vi, hvis vi kører efter hr. Per Clausens metode, har løst det hele i en stor pæn, rosenrød verden?

Kl. 11:17

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:17

Per Clausen (EL):

Nej, jeg gør sådan set bare det, at jeg tager afsæt i den beretning, som Sundhedsstyrelsen har lavet. Heraf fremgår det klart, at behandlingssystemet har svigtet, og at der er en række ulykkelige hændelser, der kunne have været undgået, hvis systemet ikke havde svigtet. Og så baserer jeg det på den viden, vi har om, at hvis man har en effektiv opfølgende sats, en effektiv behandlingsindsats, som sættes ind i tide, kan man reducere anvendelsen af tvang meget.

Anledningen til den her debat var, at det første svar, sundhedsministeren har på spørgsmålet om problemer med, at systemet svigter, er, at vi har brug for mere tvang. Så jeg har sådan set ikke beskrevet nogen idyllisk verden, for det tror jeg ikke vi kommer til at se, når vi snakker om mennesker, der har psykiske lidelser. Jeg har forsøgt at sige, at der findes en række alternativer til tvang, som ikke bruges i den virkelige verden i Danmark.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 11:18

Preben Rudiengaard (V):

Nu har jeg stor respekt for vores udmærkede sundhedsminister, men han kan jo ikke stå og fortælle, at der nu skal bruges mere tvang. Det eneste, der kan bestemme, hvem der skal bruges mere tvang over for, er en lægelig vurdering af personens egentlige psykiatriske tilstand. Jeg kan så medgive hr. Per Clausen, at der er nogle, der kommer for tidligt ud, så de bliver sådan virkelig psykotisk kørt op, og så er der brug for en indlæggelse – også en tvangssindlæggelse og måske en tvangssikring.

Jeg vil gerne spørge hr. Per Clausen, om han ikke tillægger sundhedsministerens udsagn for megen værdi, for selv om vi har en dygtig sundhedsminister, er det altså ikke ham, der afgør, hvor mange der skal tvangssindlægges. Det er under alle omstændigheder en lægelig vurdering.

Kl. 11:19

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:19

Per Clausen (EL):

Jeg er jo enig med hr. Preben Rudiengaard i, at det, ministeren sagde i den her situation, var noget sludder; det er jeg helt enig i. Men problemet er jo, at politikere har indflydelse på, hvilke afgørelser læger træffer, på to måder.

Den ene er i forhold til lovgivningen. Man kunne jo godt forstå sundhedsministerens udsagn på sådan en måde, at han mente, at der var brug for noget lovgivning, der gjorde det nemmere.

Den anden er, at man også har indflydelse på det i forhold til den økonomi, man stiller til rådighed. For alle de alternativer, der er til tvang, er jo alternativer, der i udgangspunktet i starten koster penge – om de gør det i det lange løb, ved jeg ikke, men det kan godt være, at det er bedre alligevel, fordi folk så får et bedre liv og måske endda også kommer til at arbejde.

Men pointen er, at politikere sætter rammerne, og det er også derfor, vi diskuterer det her. Men jeg er enig med hr. Preben Rudiengaard i, at det, sundhedsministeren sagde til medierne i de par dage, var noget rent sludder.